

Stołeczny Magazyn POLICYJNY

ISSN 1731-4550

lipiec 2014

www.magazyn.policja.waw.pl

MISTRZ
KIEROWNICY s. 7

Święto Biura Ochrony Rządu z udziałem kierownictwa Policji

KARINA POHOSKA

90 lat minęło, jak jeden dzień. W tegorocznym święcie BOR, które odbyło się 12 czerwca br., uczestniczyli m.in.: Prezydent RP Bronisław Komorowski, Komendant Główny Policji nadinsp. Marek Działoszyński, jego zastępcy nadinsp. Krzysztof Gajewski i nadinsp. Wojciech Olbryś oraz Komendant Stołeczny Policji nadinsp. Dariusz Działo.

Okrągły 90. jubileusz powołania do życia elitarniej formacji rozpoczął się od symbolicznego przejazdu kolumny pojazdów, które przez lata służyły słynnym „borowikom” podczas wykonywania czynności służbowych. Główne uroczystości odbyły się w Pałacu na Wyspie w Łazienkach Królewskich. Wzięły w nich udział Prezydent RP Bronisław Komorowski. W obecności kierownictwa formacji i zaproszonych gości nowoprzyjęci funkcjonariusze składali uroczyste ślubowanie.

Historia formacji sięga lat 20-tych ubiegłego wieku. Obecnie do głównych zadań BOR należą: ochrona osób i obiektów ważnych ze względu na dobro i interes państwa. Do tych osób należą: Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, Marszałek Sejmu, Marszałek Senatu, Prezes Rady Ministrów, wiceprezes Rady Ministrów, minister spraw wewnętrznych oraz minister spraw zagranicznych, a także byli prezydenci Polski, przedstawiciele delegacji państw obcych przebywających na terytorium Polski i inne osoby „ważne ze względu na dobro państwa”. ■

foto Marek Krupa

Poznaj i zrozum ryzyko...

ELŻBIETA SANDECKA-PULTOWICZ

Komenda Stołeczna Policji i Okręgowy Inspektorat Służby Więziennej w Warszawie, pod honorowym patronatem Wojewody Mazowieckiego Jacka Kozłowskiego i Komendanta Stołecznego Policji nadinsp. Dariusza Działo, zainaugurowały kampanię edukacyjno-informacyjną pt.: „Poznaj i zrozum ryzyko... Służba Więzienna i Policja o odpowiedzialności, ochronie i zachowaniu uczestników ruchu drogowego”.

foto Dominik Mikołajczyk

Kampanię społeczną pt.: „Poznaj i zrozum ryzyko... Służba Więzienna i Policja o odpowiedzialności, ochronie i zachowaniu uczestników ruchu drogowego” rozpoczęła konferencja naukowa w Areszcie Śledczym w Warszawie-Mokotowie. Tematyka spotkania dotyczyła edukacji i profilaktyki

związanej z zagrożeniami w ruchu drogowym oraz „trzeźwości za kółkiem” jako najlepszego sposobu na kształtowanie bezpieczeństwa na drogach.

Uroczystego otwarcia konferencji dokonał Zastępca Dyrektora Generalnego Służby Więziennej płk Jarosław Kardaś. Gości powitała p.o. Zastępcy Komendanta Stołecznego Policji mł. insp. Małgorzata Łyszko-Domagalska, która w swoim wystąpieniu podkreślała znaczenie profilaktycznych działań w zakresie bezpiecznej jazdy. Natomiast o głównym przesłaniu rozpoczynającej się kampanii społecznej mówiła Dyrektor Okręgowy Służby Więziennej w Warszawie płk Anna Osowska-Rembecka.

W konferencji wzięli udział m.in.: dyrektorzy i instruktorzy Wojewódzkich Ośrodków Ruchu Drogowego, rektorzy uczelni wyższych, przedstawiciele kół naukowych, przedstawiciele instytucji rządowych i pozarządowych, przedstawiciele Policji, Służby Więziennej i Straży Miejskiej. W spotkaniu uczestniczyli także licealiści oraz osadzeni aresztu.

Elementem zainaugurowanej kampanii społecznej jest plenerowa wystawa plakatów „Bezpieczeństwo w ruchu drogowym” prezentowana na murze Aresztu Śledczego w Warszawie-Mokotowie przy ul. Rakowieckiej 37, dostępna dla wszystkich mieszkańców stolicy. ■

Drogi Czytelniczko, Drodzy Czytelnicy

Na przestrzeni ostatnich lat obserwujemy pozytywne zmiany w standardach działania Policji. O ogromną rolę w procesie ich kształtowania odgrywa kadra kierownicza Policji. W bieżącym numerze miesięcznika porozmawiamy m.in. z Pełnomocnikiem KGP ds. SWI podinsp. Włodzimierzem Sokołowskim i p.o. Zastępcy Komendanta Stołecznej Policji mł. insp. Małgorzatą Łyszko-Domagalską o narzędziach systemu, które pozwalają na przeciwdziałanie nieprawidłowościom, gwarantując jednocześnie ciągłe podnoszenie jakości pracy Policji.

Zajrzemy także do Komendy Rejonowej Policji Warszawa II. O specyfice pracy w tej jednostce rozmawiałam z jej komendantem. Zachęcamy również do poznania służby w mokatowskiej „patrolówce” oraz wydziale dw. z przestępczością przeciwko życiu i zdrowiu.

Polecamy też wywiad z naszym „mistrzem kierownicy”. Spośród czterech konkurencji stołecznych eliminacji „Policjant Ruchu Drogowego Roku 2014” aż w trzech, tj. „Przepisy ruchu drogowego”, „Sprawnościowe kierowanie motocyklem” oraz „Sprawnościowe kierowanie samochodem”, najlepszy był asp. Paweł Kot.

Z kolei w cyklu „Pierwsza pomoc” tym razem proponujemy naszym czytelnikom artykuł poświęcony zabezpieczeniu miejsca zdarzenia i ocenie stanu osoby poszkodowanej. Wiedza na ten temat może pomóc nie tylko sprawnie działać w sytuacji zagrożenia, ale często uratować życie lub zdrowie drugiego człowieka.

Miłej lektury!

**Redaktor Naczelna
kom. Anna Kędzierzawska**

SPIS TREŚCI

AKTUALNOŚCI

- 2 Święto Biura Ochrony Rządu z udziałem kierownictwa Policji
- 2 Poznaj i zrozum ryzyko...
- 3 Mazowiecka Akademia Seniora
- 4 Uczestniczyliśmy w obchodach żołnierskiego święta
- 4 Turniej Klas Policyjnych
- 5 Na szachistkę czeka puchar
- 5 Kontrole autokarów - posterunek „TORWAR”
- 6 Bielańscy policjanci wśród Zwyczajnych-Niezwykłych
- 6 Konferencja „Przeciwdziałanie dyskryminacji na terenie województwa”

WYWIAD

- 7 Wywiad ze zdobywcą tegorocznego tytułu Najlepszego Policjanta Ruchu Drogowego Komendy Stołecznej Policji

W NASZYM GARNIZONIE

- 8 Wywiad z Komendantem Rejonowym Policji Warszawa II
- 9 Podjął interwencję bez wahania
- 10 Pedofilia, gwałty, wymuszenia, fałszywe alarmy...
- 11 Nie odbiega od chłopaków
- 12 Kształtowanie standardów w Policji
- 13 Ofiary i sprawcy przestępstw seksualnych
- 15 Ceremoniał policyjny w praktyce
- uroczystości patriotyczno - religijne cz. III
- 16 Pierwsza pomoc cz. 2

PRAWO

- 18 Co nowego w prawie?

ROZRYWKA

- 19 Czy wiesz, że...
- 19 Policyjna krzyżówka

Mazowiecka Akademia Seniora

Poprawa bezpieczeństwa osób starszych to główny cel Mazowieckiej Akademii Seniora, której działalność zainaugurowano w Mazowieckim Urzędzie Wojewódzkim. Partnerami projektu są: Wojewoda Mazowiecki, Komendant Stołeczny Policji oraz Mazowiecki Komendant Wojewódzki Policji. Projekt zakłada rekrutację liderów, którzy pomogą policjantom nawiązać współpracę ze środowiskami seniorów. W pierwszym szkoleniu uczestniczyło 23 liderów-wolontariuszy.

Program „Mazowiecka Akademia Seniora” powstał w ramach utworzonej przez wojewodę, jedynej w Polsce, grupy zadaniowej ds. seniorów przy zespole Razem Bezpieczniej. Jego inicjatorem jest KSP,

partnerami - wojewódzkie inspekcje i straże. Projekt będzie też realizowany przez KWP w Radomiu. Program kompleksowo podchodzi do potrzeb seniorów. Bezpieczeństwo

obejmuje tu także kwestie zdrowia czy pomocy społecznej. Jego wyjątkowość polega też na tym, że w realizację inicjatywy będą zaangażowani sami seniorzy. Po przeszkoleniu liderzy będą mogli wspierać działania służb poprawiające bezpieczeństwo osób starszych, na przykład inicjując otwarte spotkania edukacyjne w lokalnym środowisku.

- Szeroko pojęte bezpieczeństwo to główny cel, jaki przyświeca tej inicjatywie – mówił Jacek Kozłowski, Wojewoda Mazowiecki. Zwrócił też uwagę, że do 2035 roku na terenie województwa mazowieckiego

odsetek osób powyżej 65 roku życia wzrośnie do 22%.

Z kolei Zastępca Komendanta Stołecznej Policji insp. Dariusz Pergoł podkreślił, że ofiarami przestępstw na tzw. wnuczka są najczęściej osoby starsze. - Sprawcy w sposób wyrachowany wyłudniają od nich pieniądze, narażając na utratę często wszystkich zgromadzonych oszczędności. Skala tych przestępstw wskazuje, że niezbędna jest kontynuacja działań prewencyjnych a także szkolenia dla podmiotów zajmujących się opieką i wsparciem tych osób.

Na terenie garnizonu stołecznej w roku 2013 liczba zgłoszonych przestępstw na tzw. wnuczka wyniosła ogółem 191 (w roku 2012 odnotowano 314 tego rodzaju przestępstw). ■

**Elżbieta Sandecka-Pultowicz
foto Dominik Mikołajczyk**

Uczestniczyliśmy w obchodach żołnierskiego święta

PODKOM. JOANNA BANASZEWSKA

Uroczysta zbiórka w Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej przy ul. Ostroroga stanowiła główny punkt obchodów święta Żandarmerii Wojskowej. Wyróżniającym się funkcjonariuszom wręczono ordery i odznaczenia państwowe. W uroczystości uczestniczyli także przedstawiciele Policji.

Święto Żandarmerii Wojskowej obchodzone jest co roku 13 czerwca i nawiązuje do dziedzictwa tradycji Dywizjonu Karabinierów Konnych. Żandarmeria Wojskowa to wyodrębniona i wyspecjalizowana służba Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, której działalność polega na zapewnieniu przestrzegania dyscypliny wojskowej oraz ochronie porządku publicznego i zapobieganiu popełnianiu przestępstw na terenach jednostek wojskowych oraz w miejscach publicznych. Obchody rozpoczęły się mszą świętą odprawioną w katedrze Polowej Wojska Polskiego.

Po południu w Komendzie Głównej Żandarmerii Wojskowej odbyła się uroczysta zbiórka, w której obecni byli przedstawiciele Policji na czele z I Zastępcą Komendanta Głównego Policji nadinsp. Krzysztofem Gajewskim, Mazowieckim Komendantem Wojewódzkim Policji insp. Cezarym Popławskim oraz Zastępcą Komendanta Stołecznego Policji insp. Dariuszem Pergołem. Podczas uroczystości wręczono ordery i odznaczenia państwowe. Podsekretarz Stanu Ministerstwa Obrony Narodowej Robert Kupiecki wraz z Komendantem Głównym Żandarmerii Wojsko-

wej gen. dyw. dr. Mirosławem Rozmusem odznaczył złotym medalem nadinsp. Krzysztofa Gajewskiego za szczególne zasługi w rozwoju i umacnianiu obronności Rzeczypospolitej Polskiej. ■

foto KRP IV

Turniej Klas Policyjnych

W dniach 27-28 maja 2014 r. na terenie garnizonu stołecznego odbył się Turniej Klas Policyjnych. Organizatorami byli Komenda Stołeczna Policji, Biuro Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego Urzędu m. st. Warszawy, Liceum Ogólnokształcące im. Marszałka Józefa Piłsudskiego w Warszawie oraz Związkowy Klub Strzelecki w Warszawie. Z ramienia Komendy Stołecznej Policji w organizację zawodów zaangażowane zostały: Wydział Prewencji KSP oraz Wydział Doskonalenia Zawodowego KSP.

W turnieju udział wzięli uczniowie klas o profilu policyjnym. Drużyn było 8, a każda z nich składała się z czterech osób i kierownika. Konkurencje, które zostały rozegrane, miały na celu sprawdzenie sprawności fizycznej,

umiejętności strzeleckich, wiedzy z zakresu udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej oraz ogólnej wiedzy o Policji.

Młodzież prezentowała wysoki poziom zdolności motorycznych, umiejętności technicznych i przygotowania mentalnego. Wiedza zdobyta przez nią w szkole, świetnie została wykorzystana w praktyce podczas każdej konkurencji. Uczniowie celująco przeszli też test z umiejętności strzeleckich, przeprowadzony w formie zadania praktycznego.

Sprawdzian wiedzy o Policji wyłonił liderów i pokazał, że na wynik końcowy złożyła się praca zespołowa.

Dodatkową konkurencją, której wyniki nie były brane pod uwagę w klasyfikacji generalnej, był konkurs na plakat pod hasłem „Święto Wolności”.

Wyłonionym zwycięzcom wręczono medale, puchary, dyplomy i nagrody. Najlepsze wyniki osiągnął Bartosz Łuszczewski z Zespołu Szkół w Wieliszewie LO w Komornicy, a drużyna z tej samej szkoły okazała się najlepsza w turnieju. ■

Wykorzystano materiały Wydziału Prewencji KSP

Na szachistkę czeka puchar

ELŻBIETA SANDECKA-PULTOWICZ

VIII Turniej Szachowy o Puchar Komendanta Stołecznego Policji został rozegrany 7 czerwca br. na terenie OPP Warszawa. Tym razem w rozgrywkach udział wzięła mniejsza niż zazwyczaj liczba uczestników (grało 14 szachistów), jednakże stosunkowo dobry poziom szachowy prezentowany przez większość startujących spowodował, że był to najmocniej obsadzony turniej spośród wszystkich dotąd rozegranych!

Niestety, kolejny raz do udziału w turnieju nie zgłosiła się żadna policjantka grająca w szachy, więc brakowało tego kobiecego kolorytu, a puchar dla najlepszej policjantki pozostał bez przydziału... Liczymy, że w 2015 r. zgłosi się choć jedna policjantka, która udowodni, że w szachy grają także kobiety (obecnie w świecie szachów to właśnie Polki - szachistki a nie Polacy - szachiści odnoszą bardziej znaczące sukcesy).

Turniej, rozegrany zwyczajowo na dystansie siedmiu rund, przy tempie po 25 min dla każdego zawodnika na partię, obfitował w wiele interesujących i emocjonujących partii, które niejednokrotnie zakończyły się zaskakującymi rozstrzygnięciami.

Choć samo zestawienie zawodników, którzy zajęli siedem czołowych miejsc w klasyfikacji końcowej turnieju, nie jest w żaden sposób sensacyjne, to jednak za duże zaskoczenie uznać należy układ szachistów na dwóch najwyższych miejscach. Całkiem nieoczekiwanie lokaty te nie przypadły żadnemu z policjantów KRP Warszawa II, mimo że to właśnie oni od kilku lat są zawsze głównymi pretendenciami do ostatecznego sukcesu. Pewnym usprawiedliwieniem dla tego słabszego wyniku drużynowego szachistów KRP W-wa II może być fakt, że w tegorocznym turnieju nie wystartował jeden z trójki jej „szachowych asów”...

Zwycięzcą VIII Turnieju Szachowego o Puchar Komendanta

KSP został jedyny zawodnik bez porażki - obrońca tytułu Mistrza KSP z roku 2013 - **asp. sztab. Krzysztof Celmer z KRP Warszawa I**, który zgromadził 5,5 pkt. Drugie miejsce wywalczył najstarszy uczestnik turnieju - emeryt **Karol Kosiński**, który zdobył 5 pkt i tylko punktacją pomocniczą, minimalnie wyprzedził swego jedynego pogromcę - **st. sierż. Krzysztofa Grabara z KRP Warszawa II**.

W klasyfikacji drużynowej policjanci KRP Warszawa I w składzie: asp. sztab. Krzysztof Celmer, asp. Andrzej Skolimowski i sierż. sztab. Artur Maziarz - zgromadzili łącznie 13,5 pkt i wyprzedzili drużynę KRP Warszawa II - 9,5 pkt oraz drużynę OPP Warszawa 9 pkt. Ciekawostką jest fakt, że nieformalna drużyna emerytów zgromadziła 13 pkt.

Zdaniem organizatorów turnieju szachiści - policjanci KSP - udowodnili, że zasługują na to, by ich kilkuosobowa reprezentacja uzyskała delegację na XIV Mistrzostwa Polski Służb Mundurowych, które w kwietniu 2015 r. odbędą się na terenie gminy Głuchołazy.

Do zobaczenia na przyszłorocznej edycji Turnieju Szachowego o Puchar Komendanta KSP, która wstępnie planowana jest na pierwszą połowę czerwca przyszłego roku. ■

Kontrole autokarów - posterunek „TORWAR”

ASP. ROBERT OPAS

Najbliższe miesiące to czas zorganizowanych wyjazdów na wycieczki szkolne, kolonie, różnego rodzaju obozy i zgrupowania. Każdy z uczestników wyjazdu powinien bezpiecznie dotrzeć do celu podróży. Aby tak się stało, policjanci Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Stołecznego Policji prowadzą kontrole autokarów świadczących usługi przewozowe. Akcja rozpoczęła się 1 czerwca. Wzorem lat ubiegłych prowadzona jest na Torwarze.

Od maja do czerwca oraz w czasie wakacji odnotowujemy bardzo dużą liczbę zorganizowanych wyjazdów. W wycieczkach, przejazdach na obozy, koloniach i zgrupowaniach uczestniczą zarówno dorośli, jak i dzieci. Każdy z uczestników chce bezpiecznie dotrzeć do miejsca wypoczynku. Niestety, zdarzają się nierzetelni przewoźnicy świadczący usługi transportowe, którzy dysponują autokarami o złym stanie technicznym. Zagrożać to może bezpieczeństwu podróżujących i innych uczestników ruchu drogowego.

Dlatego też policjanci Wydziału Ruchu Drogowego Komendy Stołecznego Policji wspierani przez Inspektorów Transportu Drogowego prowadząc kontrole dążą do wyeliminowania z ruchu niesprawnych autokarów. Podstawową czynnością podczas takiej kontroli jest również badanie stanu trzeźwości kie-

rowców.

Informujemy, że kontrole autokarów realizowane przez policjantów WRD KSP odbywają się od 1 czerwca 2014 r. w godzinach 6:00-9:30 w dniach od poniedziałku do piątku, na parkingu hali sportowej Torwar przy ulicy Łazienkowskiej w Warszawie.

Organizatorów wyjazdów prosimy o podstawianie autokarów do kontroli bez pasażerów. Po przeprowadzonych czynnościach, kierowca autokaru otrzyma „protokół kontroli”.

Zgłoszenia można kierować pod nr tel. 22 603 77 55 całodobowo oraz 22 603 77 18 w godz. 8.00 - 16.00 od poniedziałku do piątku. ■

Bielańscy policjanci wśród Zwyczajnych-Niezwyčajnych

PODKOM. ELWIRA BRZOSTOWSKA

Troje policjantów z Bielan zostało uhonorowanych tytułem „Zwyczajni-Niezwyčajni” podczas uroczystej Sesji Rady Dzielnicy z okazji 20-lecia istnienia bielańskiego samorządu.

Uroczystość z udziałem Ministra Administracji i Cyfryzacji oraz władz lokalnych była okazją do zaprezentowania galerii fotografii w przestrzeni miejskiej w ramach projektu „Zwyczajni-Niezwyčajni na Bielanach”. Na fotografiach przedstawiono 20 osób związanych z Bielanami. Wśród uhonorowanych znalazło się troje policjantów z Komendy Rejonowej Policji Warszawa V: st. post. Kamila Kapłoniak, sierż. szt. Krzysztof Jaskulski i sierż. Krzysztof Śpiewankiewicz. Na co dzień pracują w służbie patrolowej. Ich zaangażowaniu życie zawdzięcza niejedna osoba.

Każdy z nich opowiedział, czym dla niego są Bielany i co jest w nich szczególnego. - *Swoje życie zawodowe i pasję, jaką jest praca w Policji postanowiłam poświęcić dzielnicy Bielany. Bielany to mój drugi dom* – mówiła st. post. Kamila Kapłoniak. Ostatnie 13 lat Bielanom poświęcił także sierż. szt. Krzysztof Jaskulski. Sierż. Krzysztof Śpiewankiewicz natomiast z dzielnicą jest związany zarówno prywatnie, jak i zawodowo. - *Aktywnie uczestniczę w życiu kulturalnym dzielnicy. Bielany to jedno z ważniejszych miejsc w moim życiu* – dodał. ■

foto KRP

Konferencja „Przeciwdziałanie dyskryminacji na terenie województwa”

ELŻBIETA SANDECKA-PULTOWICZ

Międzynarodowa konferencja organizowana przez Stowarzyszenie Koalicja Karat i Pełnomocniczkę Rządu ds. Równego Traktowania odbyła się 16 czerwca br. w Sali Kolumnowej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów. W spotkaniu inauguracyjnym projekt „Przeciwdziałanie dyskryminacji na terenie województwa” z ramienia Komendy Stołecznej Policji wzięła udział p.o. Zastępcy Komendanta Stołecznej Policji mł. insp. Małgorzata Łyszko-Domańska.

Projekt „Przeciwdziałanie dyskryminacji na terenie województwa”, realizowany przez Stowarzyszenie Koalicja Karat we współpracy z organizacją KUN Center for Gender Equality z Norwegii oraz Polskim Towarzystwem Prawa Antydyskryminacyjnego, skierowany jest do administracji wojewódzkiej. Projekt ma na celu dostarczenie narzędzi oraz wiedzy na temat prowadzenia efektywnej polityki antydyskryminacyjnej, do której zobowiązuje Krajowy Program Działań na rzecz Równego Traktowania na lata 2013-2016 przyjęty przez Radę Ministrów dnia 10.12.2013 r.

Uczestników konferencji powitała Minister Agnieszka Koźłowska-Rajewicz – Pełnomocnik Rządu ds. Równego Traktowania oraz J.E. Karsten Klepsvik Ambasador Królestwa Norwegii w Polsce. W trakcie spotkania zaprezentowano założenia projektu „Przeciwdziałanie dyskryminacji na terenie województwa”,

a także Krajowego Programu Działań na rzecz Równego Traktowania na lata 2013-2016 r. Marte Taylor Bye z norweskiej organizacji KUN Center for Gender Equality przedstawiła instytucjonalne mechanizmy realizacji polityki równościowej w Norwegii oraz podała przykłady współpracy jej organizacji z administracją rządową różnych szczebli na rzecz promowania zasad równego traktowania kobiet i mężczyzn. Podczas specjalnego panelu dyskusyjnego szukano odpowiedzi na pytanie: „W jaki sposób i po co administracja rządowa ma realizować politykę równości?”

W trakcie konferencji można było szczegółowo zapoznać się z projektem, uzyskać wstępne porozumienia o przystąpieniu do współpracy oraz otrzymać informacje na temat możliwości finansowania działań rekomendowanych w Krajowym Programie Działań na rzecz Równego Traktowania. ■

Najlepszego Policjanta Ruchu Drogowego
w Komendzie Stołecznej Policji

asp. Pawłem Kotem

ELŻBIETA SANDECKA-PULTOWICZ

Kocha Pan jazdę na motocyklu?

Niemal tak mocno jak swoją najbliższą rodzinę. W tej konkurencji zwyciężam już po raz trzeci z rzędu. W tym roku zostałem ponadto liderem w konkurencji jazdy samochodem. Byłem również najlepszy ze znajomości przepisów o ruchu drogowym spośród wszystkich policjantów garnizonu biorących udział w rywalizacji.

Uff, dużo tych tytułów. Jedynie w konkurencji kierowania ruchem dał się Pan pokonać. Czy nie obawia się Pan, że w ramach „nagrody” nie wyłąduje Pan na skrzyżowaniu?

Dla żadnego policjanta „drogówki” regulowanie ruchem na skrzyżowaniu nie jest karą. Uciążliwości służby występują na każdym innym stanowisku, więc nie mam obaw przed taką ewentualną sytuacją.

Wyobrażam sobie, że jazda z takim mistrzem kierownicy jak Pan, należy do przyjemności?

Nie mnie to oceniać. Przyznam, że uzyskanie mistrzowskiego tytułu z jazdy motocyklem, a także samochodem wymaga wyjątkowych umiejętności technicznych, sprawnościowych, a co najważniejsze opanowania emocji. Konkurencje mają na celu wyłonienie osoby, która najbardziej precyzyjnie pokona przeszkody, płynnie wykona wszystkie manewry i to w dobrym czasie.

Przepisy o ruchu drogowym nie kryją przed Panem żadnych założeń?

Zwycięstwo w tej konkurencji to wynik uważnego czytania i umiejętności zastosowania przepisów prawa, ale w tym bardzo pomaga doświadczenie. Podczas 11-letniej służby w Wydziale Ruchu Drogowego miałem okazję zetknąć się z różnymi sytuacjami, które wymagają jasnej oceny faktów i nie mogą pozostawiać cienia wątpliwości, co do interpretacji prawa. Bez tej wiedzy żaden policjant ruchu drogowego nie mógłby wyjechać na ulicę.

Jak to się stało, że zakochał się Pan w motocyklach?

W zasadzie od momentu przyścia do Policji, gdzie odbywałem służbę wojskową. Prawo jazdy na motocykl zrobiłem dokładnie 11 lat temu. Marzyłem o pracy w drogówce, a na swój pierwszy służbowy jednoślad wsiadłem po roku służby. Od niedawna jestem kierownikiem IV ogniwa sekcji motocyklowej. Pomimo zwiększonych obowiązków jeżdżę w patrolu na moim ulubionym BMW K 1200 S.

Prywatnie również ma Pan swoje ukochane „dziecko”?

Niestety, obecnie nie posiadam żadnego motocykla, mam inne zobowiązania, a wszystkie uczucia przelewam na mojego niespełna trzyletniego Alka i kochaną żonę Wioletkę. Syn również jest wielkim pasjonatem motoryzacji. Posiada ogromną kolekcję policyjnych pojazdów-zabawek, którą z przyjemnością wzbogacam w miarę możliwości.

Zauważyłam, że policjanci WRD dysponują w czasie interwencji wyjątkowymi pokładami cierpliwości i spokoju. To efekt przeszkolenia czy odpowiedniej selekcji kandydatów?

Charaktery są różne, ale trzeba je odpowiednio skonfigurować. Ustalając grafik biorę to pod uwagę i staram się podejść do tego psychologicznie, tak dobierając osoby, aby się uzupełniały. Z czasem tworzą się niezawodne pary. Sam miałem przez 8 lat jednego sprawdzonego załoganta, który obecnie zajmuje inne stanowisko. W całej szaradzie planowania służb trzeba uwzględnić jeszcze urlopy, zwolnienia lekarskie, ale przede wszystkim brak doświadczenia młodych funkcjonariuszy. Podstawą tutejszej pracy jest bowiem spokojne wysłuchanie wszystkich stron. Policjant nie może być stronniczy, ale ma prawo do własnego osądu i przebiegu zdarzenia. Tego adepci „drogówki” uczą się od początku. Reszta wpływa z kontaktu z ludźmi i doświadczenia.

Jak poradzić sobie ze zdarzeniami, które są tragiczne w skutkach?

Nie jest to łatwe. Początkowo trudno znieść widok obrażeń uczestników wypadków drogowych. Każde zdarzenie jest inne, a odporność wzrasta wraz ze stażem. Kiedy jednak widzę motocyklistę po wypadku, długo nie mogę wyzbyć się myśli, że to przecież mogłem być ja. Wtedy przez pewien czas jestem jeszcze bardziej ostrożny i szczęśliwy z tego, co mam.

O co zaapelowałby Pan do kierowców?

Aby byli bardziej wyrozumiali dla innych kierowców, a także pieszych. Marzy mi się również większe poszanowanie dla pracy, którą wykonują policjanci Wydziału Ruchu Drogowego.

Dziękuję za rozmowę. ■

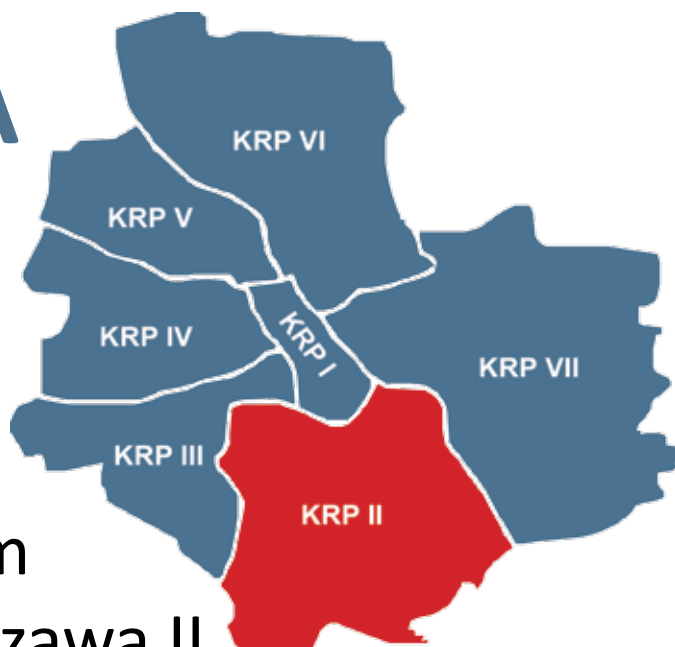
KOMENDA

OBSZAR DZIAŁANIA - 115,9 km²

LUDNOŚĆ - 400 000

ZATRUDNIENI POLICJANCI - 704

ZATRUDNIENI PRACOWNICY POLICJI - 79

Wywiad z Komendantem Rejonowym Policji Warszawa II - mł. insp. Piotrem Owsiewskim

KOM. ANNA KĘDZIERAWSKA

W tym roku mija Panu 20 lat służby w Policji. Co skłoniło Pana Komendanta do wstąpienia do tej formacji?

W przypadkach wielu osób decyzja o założeniu munduru jest konsekwencją rodzinnej tradycji. Moja historia była podobna, moi krewni pełnili służbę zarówno w Policji, jak i w Wojsku Polskim. Dorastając wśród tych, którzy swoje życie poświęcili służbie państwowej, bliskie stały mi się wyznawane przez nich wartości.

Jakie różnice dostrzega Pan w funkcjonowaniu naszej instytucji na przestrzeni ostatnich lat?

Specyfiką naszej formacji jest elastyczność i potrzeba zmian wobec zmieniającej się rzeczywistości, ale nadrzędnym celem zawsze pozostaje służba na rzecz innych. Policja w ciągu minionych 2 dekad w znacznym stopniu otworzyła się na społeczeństwo. Efektem tego jest chociażby najwyższy od lat poziom zaufania, jakim darzą nas obywatele. Niewątpliwie na przestrzeni lat zmieniała się też struktura przestępczości, wymuszając na Policji zmiany organizacyjne i specjalizację funkcjonariuszy.

Pracował Pan w Śródmieściu, na Pradze Północ, a teraz kieruje Pan mokotowską jednostką Policji. W jaki sposób wykorzystuje Pan poprzednie doświadczenia?

Oczywiście przynoszę ze sobą znaczny bagaż doświadczeń zebranych w poprzednich jednostkach. Jednak zdaję sobie sprawę z tego, że każde nowe miejsce wymaga poznania jego specyfiki, proble-

Mł. insp. Piotr Owsiewski rozpoczął służbę w Policji 16 sierpnia 1994 r. Przez kolejne 9 lat służył w komendzie na Mokotowie. Następnie objął stanowisko Naczelnika Stołecznego Stanowiska Kierowania Komendy Stołecznej Policji. Dwa lata później został Zastępcą Komendanta Rejonowego Policji Warszawa I, a w styczniu 2013 r. Komendantem Rejonowym Policji Warszawa VI. Od 17 lipca ubiegłego roku pełni funkcję Komendanta Rejonowego Policji Warszawa II.

Wykształcenie cywilne: Uniwersytet Łódzki Wydział Prawa i Administracji – kierunek administracja.

Pasje: numizmatyka, motocykle.

mów mieszkańców i współpracowników. Na Śródmieściu miałem do czynienia z wieloma dużymi przedsięwzięciami organizacyjnymi, zgromadzeniami, manifestacjami, imprezami sportowymi. Największym wyzwaniem była organizacja zabezpieczenia Euro 2012, podczas którego pełniłem funkcję zastępcy dowódcy podoperacji „Stadion”. Zdolność kierowania setkami funkcjonariuszy, którą wówczas doskonaliłem, z pewnością przyda się w KRP Warszawa II.

Mokotów, Ursynów, Wilanów to dość duży obszar i duża liczba mieszkańców. Jak policjanci dbają o bezpieczeństwo w tym rejonie Warszawy?

Policjanci muszą działać skutecznie,

a służy temu rzetelna analiza zagrożeń i realnych potrzeb społeczności lokalnych pod względem bezpieczeństwa. Zdaję sobie jednak sprawę z tego, że aby działać efektywnie, potrzebujemy wsparcia, dlatego tak ważna jest dla nas współpraca z urzędami dzielnic, a także delegaturami Biura Bezpieczeństwa i Zarządzania Kryzysowego. Nieoceniona pozostaje również pomoc Straży Miejskiej oraz innych służb i instytucji. Naszym nieodzownym partnerem oraz sojusznikiem w trosce o bezpieczeństwo powinni być jednak mieszkańcy, dlatego przy każdej możliwej okazji zachęcamy ich do współpracy. W trakcie debat społecznych oraz na spotkaniach grup osiedlowych staramy się przekonać ich do podejmowania wspólnych ▶

inicjatyw służących poprawie bezpieczeństwa. W ramach prewencji kryminalnej spotykamy się z dziećmi, młodzieżą i seniorami.

Około 80 % mieszkańców Mokotowa deklaruje, że czuje się bezpiecznie w swojej dzielnicy. W jaki sposób Policja przyczynia się do takiej oceny?

Poczucie bezpieczeństwa obywateli, obecna praca Policji to główne wyznaczniki jakości pracy naszej instytucji. Odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa na tak dużym obszarze zmusza nas do racjonalnego wykorzystania patroli. Policjanci muszą być widoczni na ulicy, szczególnie w miejscach, w których dochodzi do przestępstw najbardziej uciążliwych społecznie. Kładziemy też nacisk na dostępność dzielnicowych dla mieszkańców, bo ktoś, jak nie oni najlepiej orientuje się w ich problemach. Aktywny dzielnicowy, jako policjant pierwszego kontaktu, dostarcza ważnych informacji pochodzących z rozpoznania rejonu, a jednocześnie inicjuje lokalne inicjatywy na rzecz bezpieczeństwa. Wysoki poziom zaufania obywateli jest też wynikiem debat społecznych, które stały się formą dialogu między Policją a społecznościami lokalnymi oraz doskonałą platformą wymiany informacji.

Które kategorie przestępstw są dla jednostki największym wyzwaniem? Czy specyfika rejonu wpływa na zadania realizowane w jednostce? Jakie działania

podejmujecie, by zwiększyć bezpieczeństwo mieszkańców?

Każda z dzielnic ma swoją specyfikę. Na Ursynowie, z racji dużej liczby budynków wielorodzinnych, mamy do czynienia z włamaniami i niszczeniem mienia. Problem potęguje duża anonimowość mieszkańców, dlatego niezwykle istotne pozostają tu działania profilaktyczno-edukacyjne. Oczywiście naszym nadrzędnym zadaniem jest ściganie sprawców tych przestępstw i wykroczeń. Mokotów z kolei jest terenem działania oszustów wykorzystujących starszych ludzi, ale dzięki działaniom policjantów oraz licznym akcjom profilaktycznym przestępcy nie są bezkarni. Funkcjonariusze w ostatnim czasie rozbili kilka grup działających metodą „na wnuczka” i zatrzymali osoby okradające mieszkania „na administratora”. Jeśli chodzi o Wilanów to wyniki badań opinii publicznej wskazują, że jest on najbezpieczniejszy w Warszawie. We wszystkich tych dzielnicach nie ma „taryfy ulgowej” dla osób zakłócających spokój i porządek publiczny czy spożywających alkohol w miejscach publicznych. To właśnie są najczęstsze problemy poruszane w trakcie debat społecznych przez mieszkańców.

Pamiętajmy o tym, że w wymienionych dzielnicach znajduje się kilkadziesiąt obiektów podlegających obowiązkowej ochronie: placówki dyplomatyczne, obiekty ważne dla bezpieczeństwa i obronności państwa, największy w Polsce kampus studencki czy jeden z 5 działających me-

czetów. Praca w tym rejonie to wielkie wyzwanie, ale również satysfakcja z osiągniętych efektów.

Co pomogłoby jednostce pracować skuteczniej i efektywniej?

W mokotowskiej komendzie pracuje wielu doświadczonych i zaangażowanych w pracę ludzi. Uważam, że to największy potencjał jednostki, dlatego stawiam na ich wykształcenie oraz rozwój zawodowy. Nasza służba jest doceniana przez mieszkańców, czego wyrazem jest wiele podziękowań, które wpływają na moje ręce. W tym roku zostaliśmy także wyróżnieni za osiągnięte wyniki przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. To dla nas doskonała motywacja do pracy. Również poprawa warunków lokalowych niewątpliwie usprawniłaby i ułatwiła nam pracę. Obecnie policjanci pracują w kilku budynkach. Większość z nich wymaga remontu lub rozbudowy. I w tej kwestii z nadzieją patrzę w przyszłość, ponieważ wszystko wskazuje na to, że ruszymy z gruntownym remontem komisariatu przy ulicy Okrężnej i budynku komendy przy ulicy Malczewskiego 3/5/7.

Dziękuję za rozmowę. ■

**Komenda Rejonowa Policji
Warszawa II**
ul. Malczewskiego 3/5/7
02-617 Warszawa
tel. dyż.: (22) 603-92-50
fax: (22) 844-99-96

Podjął interwencję bez wahania

NADKOM. MAGDALENA BIENIAK

Sierżant Maciej Franczak po raz kolejny pokazał, że policjantem jest się nie tylko na służbie. Funkcjonariusz z mokotowskiej komendy, wracając z pracy do domu, zatrzymał na terenie Żoliborza mężczyznę, który mając blisko 1,5 promila alkoholu w organizmie wsiadł za kierownicę. To nie pierwszy raz, kiedy policjant interweniował po służbie.

Policjant pracuje na co dzień w dziale wywiadowczo-patrolowym mokotowskiej komendy. Po zakończonej służbie w rejonie Alei Prymasa Tysiąclecia zwrócił uwagę na nieprawidłowo jadącego daewoo lanosa. Funkcjonariusza zaniepokoiło to, że osoba siedząca za kierownicą miała wyraźne problemy z jazdą po swoim pasie ruchu. Swoje spostrzeżenia policjant przekazał kolegom na służbie. Wskazał miejsce, gdzie znajdował się kierowca, jednocześnie obserwując jego poczynania na drodze. Kiedy tylko nadarzyła się okazja, sierż. Maciej Franczak udaremnił mężczyźnie dalszą jazdę.

Podejrzenia okazały się słuszne, co potwierdziła bełkotliwa mowa oraz woń alkoholu od kierowcy, wyraźnie wskazująca, w jakim stanie wsiadł do samochodu.

Na miejscu pojawili się mundurowi z bielańskiej komendy. Badanie stanu trzeźwości 51-latkę wykazało blisko 1,5 promila alkoholu w organizmie. Za jazdę w stanie nietrzeźwości policjanci przedstawili mu zarzut.

Dzięki szybkiej reakcji mokotowskiego funkcjonariusza nie doszło do tragedii na drodze. To nie pierwszy raz, kiedy sierż. Maciej Franczak interweniował w czasie wolnym od służby. W lutym policjant za-

trzymał mężczyznę podejrzanego o próbę włamania do samochodu. ■

Pedofilia, gwałty, wymuszenia, fałszywe alarmy...

PODKOM. EWA SZYMAŃSKA-SITKIEWICZ

Policjant: nadkom. Piotr Nurkiewicz

Staż w Policji: 19 lat

Jednostka: Naczelnik Wydziału do walki z Przystępczością Przeciwko Życiu i Zdrowiu KRP II

Policjanci pracujący w Wydziale do walki z Przystępczością Przeciwko Życiu i Zdrowiu na warszawskim Mokotowie to zgrany zespół. Jak mówi ich naczelnik nadkom. Piotr Nurkiewicz - przyjazna atmosfera i zaufanie w grupie to podstawa dobrej współpracy.

JAKA JEST SPECYFIKA PANA PRACY?

Służbę w Policji pełnię od 19 lat. Zaczynałem na Ursynowie w pionie patrolowo-interwencyjnym, później w 2003 roku trafiłem do wydziału kryminalnego tutejszej komendy. I tak już zostałem. Zarządzam teraz między innymi ludźmi, z którymi zaczynałem przed laty pracę. Są to relacje partnerskie. Mamy do siebie pełne zaufanie. Mogę na nich liczyć w każdej sprawie, nawet prywatnej. Tu każdy jest zawsze mobilny. Praca wymaga dyspozycyjności i zaufania, a wypracowane przez lata relacje, procentują w codziennych działaniach. Tak też było ostatnio. Mieliliśmy zdarzenie – na terenie Mokotowa odnaleziono zwłoki mężczyzny. Byliśmy w pracy 20 godzin. W tym czasie przeprowadziliśmy mnóstwo rozpoznań, wywiadów, rozpytań, penetracji terenu. Praktycznie wszystkie czynności operacyjne. Przy zabójstwie czy zgwałceniu najważniejsze dla policyjnych działań jest 48 godzin. Potem może nastąpić zatarcie śladów. Nasze działania muszą być prowadzone intensywnie i bardzo dynamicznie. Byliśmy zmęczeni, ale ludzie, z którymi pracuję są rewelacyjni i wspólnie zatrzymaliśmy podejrzanego, który okazał się bezdomnym. W takiej sytuacji sprawca jest trudniejszy do wykrycia. Jednak po nitce do kłębka i udało się.

CZY ŁATWO ZAPLANOWAĆ DZIEŃ?

Przychodząc do pracy nie wiem, co przyniesie dzień. Są sytuacje, gdy podnosi się poziom adrenaliny. Zdarza się, że jeżdżę ze swoimi ludźmi na realizację. Moją rolą jest nie tylko dowodzenie, ale wspieranie ich swoją wiedzą i doświadczeniem. Kiedy moi pracownicy wykonują czynności w terenie, nadzoruję ich działania na miejscu w komendzie. Po wielu godzinach pracy wszyscy są zmęczeni. W tej sytuacji nietrudno o pomyłkę. Wtedy muszę stanąć na wysokości zadania i dopilnować, aby wszystko odbyło się skrupulatnie. Wychodzę do domu dopiero wtedy, gdy całość sprawy jest dopięta na ostatni guzik.

JAK ZNAJDUJE PAN CZAS DLA RODZINY?

Po tylu latach rodzina zaakceptowała charakter mojej pracy. Wiedzą, że robię to również dla nich. Moi pracownicy myślą tak samo. Każdy przestępca to potencjalne niebezpieczeństwo dla naszych bliskich. Wraz z moimi ludźmi mamy świadomość, że zatrzymany gwałcieciel już nikogo nie skrzywdzi. Ustalenia, jakie musimy wykonać do takiego typu spraw, są bardzo czasochłonne. Dlatego też czas poświęcony rodzinie po pracy, uważam za bezcenny. Czasami trudno jest wyjść z domu, kiedy dziecko pyta, dlaczego znowu idę do pracy. Jednak po moim powrocie zadaje mi kolejne pytanie, ilu złapałem bandytów. I to jest fajne. Odpoczywam, kiedy bawię się z nim. To mnie odstresowuje. Moja pra-

ca to też emocje, które towarzyszą codziennej służbie. Bywa, że w domu myślę o pracy. Trudno jest tak całkowicie się odciąć. Zastanawiam się wtedy, co mogę jeszcze zrobić albo czego nie zrobiliśmy, żeby zatrzymać przestępcę. Nasz wydział zajmuje się również zwalczaniem pedofilii. Muszę mieć w swoich szeregach odpowiedzialnych, mocnych psychicznie ludzi. Nie jest łatwo przez kilka godzin zapoznawać się z materiałem dowodowym w takich sprawach. To ciężki kawałek chleba. Musimy znać charakter pedofila, aby iść jego tropem. Przestępcy tego typu to często ludzie wykształceni, inteligentni, są świetnymi manipulantami. Naszym zadaniem jest wykrycie, zebranie dowodów potwierdzających ich działania przestępcze a potem zatrzymanie. A wtedy już nikogo nie skrzywdzą. Wierzę, że dzięki pracy chronię również swoją rodzinę.

KTO SPRAWDZI SIĘ W TYM WYDZIALE?

Ludzie o silnym charakterze. W „życiu i zdrowiu” trzeba mieć chęci, być odpornym psychicznie, dyspozycyjnym. Policjant nie może podchodzić do spraw szablonowo. Każde wydarzenie jest inne i wymaga innego spojrzenia. Nie każdy też nadaje się do wykonania oględzin na miejscu znalezienia rozkładających się zwłok. Na trudne wydarzenia kierują po dwóch policjantów, żeby nawzajem się wspierali. Prowadzone przez nas sprawy są często trudne do rozwiązania. Wszystkie traktujemy indywidualnie. Jeżeli nie uda nam się wytypować sprawcy, przyjmujemy to jak osobistą porażkę.

Przy doborze ludzi do naszego wydziału zwracam uwagę na charyzmę potencjalnego kandydata. Policjant kryminalny musi też umieć pracować koncepcyjnie. Sam musi szukać rozwiązań, być pełen zapału i co najważniejsze, musi wierzyć w to, że zatrzyma przestępcę. Osobiście zawsze miałem to szczęście, że pracowałem z najlepszymi. Ludzie, z którymi teraz przyszło mi współdziałać to pasjonaci tej służby. Często spędzamy też ze sobą czas wolny. Nasze rodziny znają się. Wiem, że zawsze mogę liczyć na nich, a oni na mnie. Moi policjanci są tacy, jak ja. Niektórzy swoim podejściem do codziennych spraw przypominają mi z czasów młodości. Od młodych pracowników uczę się nowego spojrzenia na wiele spraw zawodowych. Swoim ludziom zawsze powtarzam, aby dawali z siebie więcej, niż chcieliby zyskać. Mamy pełne wsparcie u swoich przełożonych, komendant od spraw kryminalnych podinsp. Krzysztof Król, zawsze przychodzi i dziękuje moim ludziom za dobrą realizację. A to jest bezcenne. Policjanci z innych wydziałów wiedzą o panującej u nas dobrej atmosferze, ale niestety nie każdy nadaje się do służby kryminalnej. Jedno wiem na pewno, każdy przełożony musi zasłużyć sobie na szacunek podwładnych. ■

Nie odbiega od chłopaków

ELŻBIETA SANDECKA-PULTOWICZ

Jeśli ktokolwiek ma wątpliwości czy kobiety dają radę w Policji powinien poznać Irenę. Magister biologii i wychowania fizycznego od pięciu lat służy w patrolu na ulicach Mokotowa. W niczym nie odstaje od swoich kolegów z pracy, mało tego - razem z nimi biega za piłką.

Policjant: st. sierż. Irena Michalak

Staż w Policji: 5 lat

Jednostka: Ogniu Wywiadowczo-Patrolowe KRP II

Irena i Agnieszka podczas patrolu

Sport towarzyszy jej niemal od zawsze. Sprzyja temu dobre zdrowie, wrodzona aktywność, a także optymizm. Świetna kondycja pozwala jej uprawiać niemal każdą dyscyplinę sportową, a przede wszystkim spożytkować ją w służbie. Najbliżej żartują, że jest grubokoścista, choć jej szczupła i zgrabna sylwetka w żaden sposób na to nie wskazuje. Irena jest klasycznym przykładem na to, że w zdrowym ciele mieszka zdrowy duch. Lubi wyzwania i jest odważna. Ukończyła studia na kierunku biologii z wychowaniem fizycznym, zdobywając dodatkowo uprawnienia instruktora piłki nożnej oraz pływania. Najbardziej lubi gry zespołowe – koszykówkę, siatkówkę i piłkę nożną. To właśnie futbol pokochała najmocniej. Przez siedem lat, kiedy mieszkała jeszcze w województwie lubelskim, grała w drugiej lidze kobiet. Praca i 8-godzinny system służb nie pozwala jej obecnie intensywnie trenować, ale znajduje czas na dwa treningi w tygodniu ze swoimi kolegami z pracy. Nie ma dla niej żadnej taryfy ulgowej. Gra na każdej pozycji. Podczas ostatnich Mistrzostw w Piłce Nożnej o Puchar Komendanta Rejonowego Policji Warszawa II była jedyną kobietą biorącą udział w zawodach. - *Nie odbiegam od chłopaków. Ani w sporcie, ani w służbie* – mówi otwarcie. - *Nie boję się wysiłku fizycznego. Nie mam obaw przed podejmowaniem interwencji, a także przyjęciem za nią pełnej odpowiedzialności* – dodaje Irena.

PATROL NA DOBRE I ZŁE

Uwielbia, kiedy coś się dzieje, nie znosi bezczynności. Kiedy została oddelegowana do KSP i spędziła 14 godzin na służbie ochraniając Pałac Mostowskich, chciała zrezygnować z pracy, mimo że Policja była jej wymarzonego miejscem. Od małego miała w głowie rozpisaną przyszłość: ukończenie liceum, studia, a potem Policja. Przeszła ostrą selekcję próbując dostać się do wymarzonej formacji, ale tym bardziej ceni to, co osiągnęła. Zapytana o swoje marzenia odpowiada: - *Czuję, że już je spełniłam.*

Jest jednak na początku swojej drogi zawodowej i osobistej, więc z czasem pojawią się zapewne nowe wyzwania.

Jej postawa i sposób bycia sprawia, że jest dyspozycyjna i gotowa do pełnienia służby w każdych warunkach. Posiadając dodatkowe uprawnienia siada za kierownicą radiowozu. W służbie patrolowej najważniejsze jest trafić na zaufanego i sprawdzonego partnera. Oboje muszą znaleźć wspólny język, dopasować się

do różnic charakteru, a co najważniejsze polegać na sobie. Wiele sytuacji stwarza bowiem bezpośrednie narażenie zdrowia, a nawet życia. Szybka i trafna reakcja partnera w nieprzewidzianych okolicznościach ma ogromne znaczenie. Irenie udało się znaleźć taką osobę i, co nieczęsto się zdarza, jest nią kobieta.

- *Agnieszka ma większe doświadczenie, pracuje w Policji od dziewięciu lat. Kiedy przyszłam do mokotowskiej jednostki jej wieloletni partner w służbie zmienił wydział i musiała znaleźć kogoś na jego miejsce. Nietatwo było na początku zdobyć jej zaufanie, bo ma trudny charakter. Znalazłyśmy jednak wspólny język i już od dwóch lat razem patrolujemy ulice Mokotowa. Nasza znajomość zacieśniła się z czasem do tego stopnia, że zaprzyjaźniłyśmy się poza pracą i razem z naszymi chłopakami jeździmy na wspólne wakacje* – mówi Irena.

ZAPANOWAĆ NAD SOBĄ

Kontakt z ludźmi oraz pomaganie im w trudnych sytuacjach są dla Ireny najważniejsze. Pomimo tego, że zdarzają się skargi, trudne chwile podczas interwencji, nic nie jest w stanie odwieść jej od służby w patrolu.

- *Świetnie radzimy sobie z Agnieszka. Mówi się, że kobiety łagodzą obyczaje, ale my nie możemy sobie pozwolić na taryfę ulgową. Muszę jednak przyznać, że reakcja na kobiety-policjantki jest inna, łagodniejsza, nawet wśród najgroźniejszych przestępców. W każdej sytuacji najważniejsze jest opanowanie emocji, bo najmniejszy sygnał słabości czy strachu może być groźny w skutkach* – mówi st. sierż. Irena Michalak.

Swoje zawodowe doświadczenie zdobywała od policjantów z długoletnim stażem. Zanim wsiadła za kierownicę policyjnego radiowozu przez rok jeździła jako obserwator. Jej zdaniem młody policjant powinien, zwłaszcza na początku swojej kariery, mieć kontakt ze „starymi”. Niestety, coraz częściej w patrol wyrusza para „młody-młody”.

- *Obniżony pułap wymagań i zmiany w świadczeniach emerytalnych dla służb mundurowych przyciągnęły rzeszę kandydatów po szkole średniej. Większość z tych ludzi nie kieruje się powołaniem, ale chęcią posiadania jakiegokolwiek pracy. Nowe pokolenie jest pewne siebie, często niedojrzałe, roszczeniowe i niechętnie do nauki, co w efekcie może przekładać się na przebieg służby* – stwierdza Irena.

Ocenia to nie tylko z punktu widzenia koleżanki z pracy, ale przede wszystkim pedagoga. To doświadczenie oraz umiejętność rozmawiania i nawiązywania kontaktów z młodzieżą chce wykorzystać w przyszłości w sekcji ds. nieletnich. Tymczasem świetnie czuje się w terenie, w akcji, podczas interwencji, gdzie najlepiej się sprawdza i może w pełni wykorzystywać swoje umiejętności. ■

Kształtowanie standardów w Policji

KOM. ANNA KĘDZIERZAWSKA

Na początku czerwca w Komendzie Głównej Policji odbyła się dwudniowa konferencja, którą prowadził osobiście Komendant Główny Policji nadinsp. dr Marek Działożyński, pn. System Wczesnej Interwencji – Kształtowanie Standardów w Policji. Patronat honorowy nad nią objęli Minister Spraw Wewnętrznych Bartłomiej Sienkiewicz oraz Minister Sprawiedliwości Marek Biernacki.

Jako prelegenci wystąpili m.in.: prezes Najwyższej Izby Kontroli Krzysztof Kwiatkowski, zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich Stanisław Trociuk, wiceprezes Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka Adam Bodnar, Marzena Pawłęga z Departamentu Współpracy Międzynarodowej i Praw Człowieka Ministerstwa Sprawiedliwości, komendanci wojewódzcy Policji oraz przedstawiciele świata nauki. Stołeczną Policję reprezentowali m.in.: mł. insp. Małgorzata Łyszko-Domagalska, p.o. Zastępcy Komendanta Stołecznego Policji oraz naczelnicy wydziału kontroli i kadr.

W trakcie paneli dyskusyjnych prowadzonych przez nadinsp. Marka Działożyńskiego mówiono o wpływie organizacji zewnętrznych na kształtowanie standardów w Policji, o standardach zarządzania jako narzędziu budowania kultury organizacyjnej oraz o roli kadry kierowniczej w tworzeniu i wzmacnianiu mechanizmów organizacyjnego uczenia się.

Budowę Systemu Wczesnej Interwencji rozpoczęto w 2010 roku w garnizonie łódzkim, gdzie ówczesny komendant wojewódzki Policji nadinsp. Marek Działożyński polecił rozbudowę warsztatów dla kadry kierowniczej oraz utworzenie Newslettera SWI. Nad prawidłowym funkcjonowaniem programu SWI czuwa powołany Pełnomocnik Komendanta Głównego Policji ds. SWI. W jednostkach wojewódzkich / stołecznej komendanci powołali Zespoły SWI, w skład których weszli funkcjonariusze i pracownicy cywilni cechujący się dużym doświadczeniem i profesjonalizmem.

WARSZTATY SWI DLA KADRY KIEROWNICZEJ KPP/KMP/KRP DOSKONALĄCE UMIEJĘTNOŚCI KSZTAŁTOWANIA STANDARDÓW SWI

Początkowo warsztaty miały dotyczyć tylko szefów pionu kryminalnego. Gdy obecny szef Policji Marek Działożyński został komendantem wojewódzkim w Łodzi, zdecydował o rozszerzeniu programu na szefów innych pionów. Z czasem warsztatami objęto kadry kierowniczą Policji w całym kraju. Mają one na celu rozwijanie umiejętności kadry kierowniczej w zakresie kształtowania standardów, przeciwdziałania nieprawidłowościom i podnoszenia jakości pracy w Policji.

- Warsztaty trwają pięć dni. Trenerzy przygotowują uczestników do komunikowania swoich standardów. Podczas zajęć omawiane są problematyczne sytuacje dotyczące różnych sfer funkcjonowania formacji - przestępstwa, korupcji, nietolerancji czy dyskryminacji. Zachowania takie są następnie analizowane a uczestnicy wyciągają wnioski. W drugiej części warsztatów odbywają się symulacje – według scenariuszy opracowanych na podstawie rzeczywistych przypadków, które miały miejsce

w jednostkach terenowych. Dają one uczestnikom możliwość praktycznego przećwiczenia umiejętności prowadzenia rozmowy w roli przełożonego oraz uzyskania informacji zwrotnych od kolegów i trenerów – mówi podinsp. Włodzimierz Sokołowski, pełnomocnik Komendanta Głównego Policji ds. SWI.

„Rozmowa SWI” jest działaniem proaktywnym, reakcją przełożonego na sygnały o niepożądanym zachowaniu podwładnego.

- Podczas takiej rozmowy przełożony informuje podwładnego o nieakceptowanych przez niego zachowaniach oraz możliwych konsekwencjach, jeśli ten nie dostosuje się do standardów wyznaczonych przez przełożonego. Rozmowa SWI ma również zapobiec sytuacji, w której brak reakcji przełożonego na pierwsze sygnały o nieprawidłowościach mógłby doprowadzić, np. do postępowania dyscyplinarnego czy karnego – dodaje mł. insp. Małgorzata Łyszko-Domagalska p.o. Zastępcy Komendanta Stołecznego Policji, która z grupą komendantów powiatowych i rejonowych stołecznego garnizonu uczestniczyła kilka miesięcy temu w takich warsztatach.

„NEWSLETTER SWI”

To narzędzie organizacji uczącej się na błędach. Koncepcja jego funkcjonowania opiera się o doświadczenia państw zachodnich – w tym również Policji – które jako mechanizm doskonalenia organizacji wprowadziły narzędzie komunikacji wewnętrznej zwane „Lessons Learned” („Ucz się na błędach innych”). Newsletter SWI stanowi swego rodzaju ostrzeżenie o mogących się pojawić w jednostce Policji nieprawidłowościach, dając tym samym możliwość komendantowi przyjrzenia się procedurom funkcjonującym w jego jednostce oraz ostrzeżenia swoich podwładnych przed popełnieniem podobnych błędów.

- Jest sygnałem do sprawdzenia w podległej jednostce poprawności podejmowanych działań w określonym obszarze. Często jest omawiany na odprawach. Stanowi też materiał szkoleniowy i daje podstawę do zlecenia przez komendantów podległym naczelnikom i kierownikom przeprowadzenia analizy ryzyka w danym obszarze – mówi podinsp. Włodzimierz Sokołowski.

Obecnie Newsletter SWI dystrybuowany jest centralnie do wszystkich komendantów wojewódzkich, miejskich, rejonowych, powiatowych, naczelników KWP oraz komendantów komisariatów Policji. ■

**Standard to względnie trwały, akceptowalny
w grupie społecznej - Policji / jednostce / komórce
- sposób zachowania człowieka.**

Ofiary i sprawcy przestępstw seksualnych

Całokształt problematyki przestępczości seksualnej jest tematem licznych opracowań i badań empirycznych. Z uwagi na potrzebę zrozumienia tego zjawiska i przyczyn, które je determinują, problematyka ta wymaga szerszego spojrzenia oraz uwzględnienia m.in. perspektywy psychologicznej, wiktymologicznej, kryminologicznej i kryminalistycznej.

Napaść seksualna jest aktem przemocy godzącym w poczucie własnej godności, bezpieczeństwa i obrazu własnej osoby. Powoduje daleko idące następstwa zarówno dla ofiary, jak i osób, które bezpośrednio lub pośrednio mają kontakt z ofiarą. Osoby te doświadczają poważnych następstw pourazowych. Seksualne czyny o charakterze przestępczym budzą szczególne potępienie i oburzenie opinii społecznej. W obrębie przestępstw seksualnych wyróżnić będziemy: wykorzystywanie seksualne dzieci (pedofilię), zgwałcenie, kazirodztwo, zabójstwo na tle seksualnym.

MITOLOGIA GWAŁTU

Problematyka przemocy seksualnej jest w kontekście kulturowym i społecznym obciążona licznymi mitami i stereotypami: m.in. że to kobieta swoim zachowaniem prowokuje sprawcę lub że chce zostać zgwałcona. Zestaw takich przekonań określany jest mianem „mitologii gwałtu”. Takie przekonania umniejszają znaczenie i zasięg przemocy seksualnej, znajdują usprawiedliwienie dla napastnika, upatrują winę po stronie ofiary. Istnienie tego rodzaju przekonań świadczy o pewnym przyzwoleniu na stosowanie przemocy wobec kobiet. Przemocy seksualnej sprzyjają również brutalne sceny zawarte w środkach masowego przekazu, jak i przesyciona treściami przemocy, dewiacji i agresji pornografia (twarda). Należy mocno podkreślić, że ofiara nie jest odpowiedzialna za gwałt ani za czyny gwałciciela. Żadne zachowanie, strój ani makijaż nie oznaczają zachęty ani przyzwolenia do gwałtu!

DANE STATYSTYCZNE

Jak podają policyjne dane statystyczne dotyczące zgwałceń za rok 2013, liczba wszczętych postępowań wynosiła 1885, natomiast liczba przestępstw stwierdzonych stanowiła 1359. Dane te nie odzwierciedlają jednak faktycznej liczby zgwałceń. Wiele kobiet decyduje się nie zgłaszać przestępstwa z uwagi na obawę wtórnej wiktymizacji, tj. doznanie ponownej krzywdy m. in. przez niewłaściwą postawę osób, od których oczekują pomocy. Problem z nieujawnianiem przez ofiary napaści seksualnej wynika z pojawiającego się poczucia wstydu, obwiniania siebie, obawy,

że nikt nie uwierzy, lęku przed zemstą.

KIM JEST SPRAWCA?

Mechanizm zjawiska gwałtu składa się z wielowymiarowych czynników, tj. psychospołecznych, kulturowych, osobistych i psychologicznych. Gwałt to akt przemocy i agresji. Nie stanowi on wyrazu aktu seksualnego ani seksualności. Jest dla sprawcy narzędziem egzekwowania władzy, kontroli i dominacji za pomocą środków seksualnych. Mężczyźni są sprawcami w ponad 99,15% wszystkich gwałtów, a 99% osób doświadczających gwałtu to ▶

Zmiany w kadrze

- Z dniem 4 czerwca został zwolniony ze stanowiska naczelnika wydziału dw. z terrorem kryminalnym i zabójstw **mł. insp. Andrzej Kawczyński** oraz ze stanowiska zastępcy w tym wydziale – **kom. Hubert Pełka**. Na stanowisko naczelnika wydziału został mianowany **podinsp. Radosław Ścibiorek**, dotychczasowy naczelnik wydziału do spraw zwalczania przestępczości pseudokibiców. Obowiązki naczelnika tego wydziału powierzono z kolei – **kom. Bernardowi Trzynie**, a obowiązki zastępcy - **kom. Michałowi Spychajowi**.
- Tego samego dnia został zwolniony z zajmowanego stanowiska **podinsp. Piotr Nowicki**, dotychczasowy naczelnik wydziału kryminalnego. Pełnienie obowiązków służbowych na tym stanowisku powierzono **podinsp. Grzegorzowi Napiórkowskiemu**.
- Zmiany miały też miejsce w wydziale ochrony placówek dyplomatycznych. Ze stanowiska zastępcy naczelnika wydziału został zwolniony **kom. Przemysław Łabarzewski**.
- Z dniem 10 czerwca obowiązki służbowe na stanowisku zastępcy naczelnika wydziału teleinformatyki powierzono **podinsp. Markowi Gatusowi**.

oprac. kom. Anna Kędzierzawska

kobiety. Sprawcami mogą stać się osoby obce, jak i osoby znane ofierze, np. członkowie rodziny, przyjaciele, współpracownicy, sąsiedzi. W ponad 80% sprawcą przemocy seksualnej jest osoba znana ofierze i często łączy ją z nim jakiś rodzaj relacji. Wśród najbardziej kontrowersyjnych przestępstw seksualnych są m. in. „gwałt małżeński” oraz „gwałt na randce”. Jest to napaść seksualna, która charakteryzuje się brakiem zgody, wywarciem siły i przymusu na ofierze niezależnie od bliskości relacji między sprawcą i ofiarą. Dodatkowo problem ten może zaostrzyć używanie substancji psychoaktywnych. Z danych dostępnych na stronie internetowej Komendy Głównej Policji wynika, że najczęściej do zgwałceń dochodzi w domach i mieszkaniach. Przy popełnieniu przestępstw najczęściej sprawcy używają siły fizycznej, zastraszania, gróźb, wykorzystują zależność ofiary od sprawcy. W wymiarze psychologicznym rozróżnia się gwałty w zależności od przewagi jednego z trzech podstawowych czynników tego przestępstwa, to m. in. złość, dominacja, sadyzm.

OFIARA

Napaść seksualna jest przestępstwem zagrażającym ludziom w każdym okresie życia, od dzieci po ludzi w wieku podeszłym obu płci. Ofiary wywodzą się z różnych środowisk kulturowych, grup społecznych i orientacji seksualnej. Perspektywa ta pokazuje, że każdy z nas może stać się ofiarą napaści seksualnej.

Przemoc seksualna jest zjawiskiem złożonym. Nie ma jasnych reguł wyjaśniających w sposób przyczynowo-skutkowy dokonania napaści seksualnej na drugą osobę. Skala zjawiska pokazuje, że należy zwiększać świadomość w zakresie podejścia do ofiar tych przestępstw. Stąd też ważne jest pogłębienie wiedzy dotyczącej procesów zachodzących w człowieku, który stał się ofiarą przestępstwa, w celu ochrony przed wtórną wiktymizacją i złagodzeniem dotkliwych skutków czynu.

WARSZTATY DLA FUNKCJONARIUSZY

Wychodząc naprzeciw tym potrzebom Wydział Psychologów KSP przygotował szkolenie dla funkcjonariuszy zajmujących się ofiarami tego rodzaju zdarzeń. Ma ono formę całodziennego warsztatu, w ramach którego można przećwiczyć w bezpiecznych warunkach różne formy zachowań mogących wystąpić

w kontakcie z osobą pokrzywdzoną przestępstwem seksualnym. Jest też w tym szkoleniu miejsce na informacje teoretyczne, zarówno natury psychologicznej, jak i prawnej, które mogą okazać się przydatne dla policjantów. Zajęcia odbywają się w pomieszczeniach wydziału psychologów przy al. Solidarności 126, a niewielka, licząca maksymalnie 12 osób grupa pozwala na efektywne przyswojenie wiedzy i praktycznych umiejętności. Z uwagi na mnogość codziennych zadań wydziału planowane jest przeprowadzenie pięciu takich spotkań w 2014 roku, nic jednak nie stoi na przeszkodzie, żeby w przypadku dużego zainteresowania kontynuować je w roku przyszłym. Do chwili obecnej odbyły się dwa szkolenia, które spotkały się z zainteresowaniem ze strony biorących w nich udział policjantów. Zaangażowanie uczestników, liczba zadawanych pytań i atmosfera panująca w trakcie zajęć pozwalają twierdzić, że udało nam się trafić w oczekiwania policjantów zarówno jeśli chodzi o treść, jak i formę tego doskonalenia. Głęboko wierzymy, że wiedza i umiejętności uzyskane dzięki tym zajęciom przyczynią się do wzrostu profesjonalizmu funkcjonariuszy oraz pomogą zminimalizować niepewność i ryzyko błędów podczas wykonywania przez nich niezbędnych czynności. ■

*sierż. Anna Pawłowska
mł. asp. Zbigniew Sobieski
post. Anna Gryczewska*

Literatura:

1. Socjologia kryminalistyczna, B. Hołyst, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2007.
2. Pokonywanie traumy. Jak zrozumieć i leczyć dorosłe ofiary wykorzystania seksualnego w dzieciństwie, A. C. Salter, Wydawnictwo MEDIA RODZINA, 2003.
3. Strategie interwencji kryzysowej, R. K. James, B. E. Gilliland, Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, Warszawa 2004.
4. Seksuologia sądowa, Z. Lew-Starowicz, Wydawnictwo Lekarskie PZWL, Warszawa 2000.
5. statystyka.policja.pl

Praktyczny poradnik **savoir - vivre** wobec osób niepełnosprawnych

PROCEDURY EWAKUACJI W SYTUACJI AWARYJNEJ

OSOBY NIEPEŁNOSPRAWNE muszą zostać uwzględnione we wszystkich planach ewakuacji z obiektu.

- Przygotuj nieobowiązkową listę osób z różnymi rodzajami niepełnosprawności, które regularnie przebywają w twoim obiekcie, na przykład pracownicy, studenci lub mieszkańcy. Przygotowując taką listę, powiadom te osoby o tym, że chociaż mogą one nie uważać się za „niepełnosprawne”, powinny zostać w niej uwzględnione w przypadku, gdyby potrzebowały pomocy w sytuacji awaryjnej. Taka sytuacja może dotyczyć na przykład osoby, u której stres lub dym może wywołać astmę. Regularnie uaktualniaj tę listę w celu uwzględnienia w niej osób, które tymczasowo nie są w pełni sprawne, na przykład kobieta w ciąży lub osoba ze złamaną nogą.
- Porozmawiaj z każdą osobą z listy, aby zaplanować najbardziej efektywny sposób udzielenia jej pomocy w sytuacji awaryjnej. Na przykład, osoba z zaburzeniami poznawczymi może być dezorientowana i potrzebować pomocy, aby postępować zgodnie ze wskazówkami. W sytuacji awaryjnej ktoś będzie musiał towarzyszyć osobie niewidomej, nawet jeżeli zna ona drogę na terenie obiektu, w szczególności, jeżeli dana sytuacja dotyczy dużej liczby osób.
- Opracuj również plan uwzględniający nieobowiązkowe wpisy na wypadek sytuacji awaryjnej, która może dotyczyć osób niezwiązanych z obiektem, na przykład klientów, widzów teatru, pacjentów lub innych członków społeczeństwa.
- Przećwicz procedury ewakuacji i regularnie uaktualniaj swoje plany. ■

Ceremoniał policyjny w praktyce

- uroczystości patriotyczno - religijne cz. III

AGNIESZKA WŁODARSKA

W 2012 roku w życie wszedł nowy „Ceremoniał Policyjny”. Określa on i porządkuje zasady zachowania policjantów oraz pracowników Policji podczas uroczystości państwowych, policyjnych i patriotyczno-religijnych. Ceremoniał powstał w celu kultywowania policyjnych tradycji, integrowania środowiska oraz kształtowania pozytywnego wizerunku Policji w społeczeństwie. Na stronach SMP postaramy się Państwu przybliżyć zasady, jakie w nim obowiązują. W bieżącym numerze poruszamy kwestie związane z udziałem policyjnej asysty honorowej podczas nabożeństwa.

Podczas nabożeństwa rzymskokatolickiego poczet oddaje honory w następujących okolicznościach:

- w czasie czytania Ewangelii po słowach: „Pan z wami, (...) słowa Ewangelii według świętego (...)” poczet przyjmuje postawę zasadniczą, sztandarowy wykonuje chwyt „PREZENTUJ”, a następnie salutuje przez pochylenie sztandaru; poczet sztandarowy wykonuje chwyt „PREZENTUJ”; policjanci wyposażeni w szable wykonują chwyt „Bacność”;
- po słowach: „Oto słowo Pańskie” poczet przyjmuje postawę swobodną, sztandarowy opuszcza sztandar do postawy „SPOCZNIJ”; poczet wyposażony w szable wykonuje chwyt „SPOCZNIJ”;
- poczet po raz drugi oddaje honory na dźwięk dzwonnków po słowach kapłana: „Ciałem i Krwią naszego Pana Jezusa Chrystusa” – przez przyjęcie postawy zasadniczej;
- w momencie podniesienia przez celebransa hostii, sztandarowy salutuje sztandarem, natomiast dowódca i asystujący oddają honory;
- po opuszczeniu hostii, sztandarowy przyjmuje postawę zasadniczą (bez pochylenia sztandaru), a dowódca i asystujący oddają honory;
- po opuszczeniu kielicha poczet przyjmuje postawę swobodną lub wykonuje chwyt „SPOCZNIJ”;
- poczet po raz trzeci oddaje honory przez przyjęcie postawy zasadniczej podczas udzielania błogosławieństwa po słowach: „Przyjmijcie Boże Błogosławieństwo”;
- po słowach: „Idźcie w pokoju Chrystusa...” poczet przyjmuje postawę swobodną lub wykonuje chwyt „SPOCZNIJ”.

Wyjście pocztu sztandarowego Policji następuje przed wyjściem celebransów, po błogosławieństwie i odśpiewaniu pieśni kończącej mszę świętą.

Celebrans lub ceremoniarz zapowiada wyprowadzenie sztandaru – „Proszę wyprowadzić sztandar (pełna nazwa jednostki)”. Trębacz gra sygnał „Bacność”, poczet sztandarowy podchodzi przed ołtarz, oddaje honor przez pochylenie sztandaru, trębacz gra „Hasło WP”. Poczet sztandarowy występujący samodzielnie wychodzi z obiektu sakralnego bezpośrednio po odegraniu „Hasła WP”, trębacz gra sygnał „Spocznij”, po odegraniu którego celebrans z asystą liturgiczną wychodzą do zakrystii. W przypadku udziału orkiestry wykonuje ona utwór lub pieśń religijną.

W rzymskokatolickim nabożeństwie polowym kompania honorowa z pocztem sztandarowym zajmuje, w miarę możliwości, miejsce na wprost ołtarza w szyku marszowym.

W przypadku nabożeństw innych wyznań, dowódca uroczystości uwzględnia zasady postępowania obowiązujące w ramach danego wyznania.

Jeżeli w uroczystości bierze udział orkiestra, należy zapewnić jej miejsca siedzące na wprost ołtarza.

Jeśli mają Państwo pytania dotyczące ceremoniału, bardzo prosimy przesyłać je na adres e-mail redakcji SMP: ksp.redakcja@policja.waw.pl. Na wszystkie postaramy się odpowiedzieć na łamach naszego magazynu.

Powyższe informacje pochodzą z wydanej przez Komendę Główną Policji publikacji „Ceremoniał Policyjny w praktyce”, która wykorzystywana jest podczas kursu doskonalenia w zakresie organizacji uroczystości o charakterze ceremonialnym realizowanym przez zespół powołany decyzją nr 78 Komendanta Głównego Policji z dn. 11 marca 2012 r. ■

Pierwsza pomoc cz. 2

Zabezpieczenie miejsca zdarzenia i ocena stanu osoby poszkodowanej

KOM. TERESA ZABAWA

Każdy może znaleźć się w sytuacji, w której od niego będzie zależało nie tylko zdrowie, ale i życie drugiego człowieka. Najgorsza w takich sytuacjach jest bezradność. Tylko znajomość podstawowych zasad udzielania pierwszej pomocy pomoże nam opanować zdenerwowanie, umożliwi rzeczową ocenę sytuacji oraz ułatwi rozpoznanie zagrożeń.

Zachowanie świadków zdarzenia i podjęcie działań ratowniczych w ciągu pierwszej godziny po wypadku decyduje o szansie przeżycia osób poszkodowanych. To „złota godzina” dla ofiary zdarzenia. Dlatego w kolejnym artykule poświęconym zasadom udzielania pierwszej pomocy przypomniemy zasady zabezpieczenia miejsca zdarzenia i oceny stanu osoby poszkodowanej.

Zabezpieczenie miejsca zdarzenia to jedna z najważniejszych czynności wykonywanych podczas wypadku drogowego. Ma ono na celu niedopuszczenie do pogorszenia się sytuacji w miejscu wypadku, a tym samym do zwiększenia się liczby ofiar czy też powstania zagrożenia dla bezpieczeństwa ratowników. W myśl zasady, że „dobry ratownik – to żywy ratownik”, nadrzędnym celem jest bezpieczeństwo i zdrowie ratującego.

Zabezpieczenie polega na prawidłowym zatrzymaniu własnego pojazdu (w miejscu bezpiecznym, nie dojeżdżając do miejsca wypadku i skierowaniu kół auta w stronę pobocza), zabezpieczeniu swojego pojazdu przed stoczeniem się (zaciągnięciu hamulec ręczny, włączyć bieg) oraz włączeniu świateł awaryjnych. W miarę możliwości należy oznaczyć miejsce zdarzenia trójkątem bezpieczeństwa przed i za miejscem zdarzenia.

BEZPIECZEŃSTWO WŁASNE RATOWNIKA

Podczas działań ratowniczych trzeba mieć cały czas na uwadze bezpieczeństwo osób udzielających pomocy. Aby móc skutecznie pomagać i jednocześnie nie narażać się na utratę zdrowia lub nawet życia, ratownik musi stosować środki ochrony osobistej. Należą do nich rękawiczki lateksowe, maseczka do sztucznego oddychania, czasem przydatne są rękawice robocze zabezpieczające przed zranieniem o ostre krawędzie, np. blach lub szkła. Bardzo ważne jest unikanie bezpośredniego kontaktu z potencjalnym materiałem zakaźnym, takim jak: krew, tkanki, płyny ustrojowe, wydzieliny, wydaliny osób poszkodowanych. Chronimy się w ten sposób przed zakażeniami żółtaczką typu B, C czy też wirusem HIV. Warto również dla dodatkowej ochrony włożyć kamizelkę odbłaskową.

ROZPOZNIANIE ZAGROZEŃ

Zbliżając się do rozbitego pojazdu ratownik stara się rozpoznać zagrożenia, jakie mogą wystąpić – pożar, wybuch rozbitego samochodu, uszkodzenie napowietrznej linii energetycznej, zsuniecie się auta do rowu, rzeki, na torowisko itp. Rozpoznanie zagrożeń pozwoli uniknąć niebezpieczeństw czyhających na osoby przebywające na miejscu zdarzenia. Pozwoli również ratownikowi podjąć decyzję o potrzebie ewakuacji osób poszkodowanych z terenu zagrożonego lub wezwaniu specjalistycznych służb ratunkowych.

ZABEZPIECZENIE POJAZDU, KTÓRY BRAŁ UDZIAŁ W WYPADKU

W sytuacji, gdy mamy do czynienia z wypadkiem drogowym,

w którym uczestniczył pojazd, trzeba odpowiednio zabezpieczyć rozbite auto. Przede wszystkim należy wyłączyć pracujący silnik, a także odciąć prąd, przekręcając kluczyki w stacyjce do pozycji „wyłączony”. Następnie należy zaciągnąć hamulec ręczny, aby zabezpieczyć pojazd przed stoczeniem się oraz włączyć bieg (ewentualnie podłożyć coś pod koła). Zwracamy uwagę na tłące się niedopałki papierosów w samochodzie.

Pamiętajmy również o tym, by przed otwarciem drzwi rozbitego auta zwrócić uwagę na poszkodowanego siedzącego w środku, czy przypięty jest pasami bezpieczeństwa, by nie narażać go na wypadnięcie i dodatkowe urazy.

OCENA LICZBY OFIAR

Kolejną ważną czynnością jest ocena liczby poszkodowanych w zdarzeniu oraz ich wstępna selekcja. Należy pamiętać, że ofiarami mogą być nie tylko osoby znajdujące się w pojeździe. Niekiedy osoba poszkodowana może zostać wyrzucona z pojazdu bądź oddalić się z miejsca wypadku. Świadczyć o tym mogą otwarte drzwi samochodu od strony pasażera, torebka damska lub części ubrań nienależące do osoby będącej na miejscu zdarzenia, ▶

otwór w szybie przedniej samochodu wskazujący, że ktoś lub coś przez niego wypadło na zewnątrz, fotelik dziecięcy itp. Oprócz dokładnych oględzin pojazdu, należy dokonać sprawdzenia przyległego terenu w celu ujawnienia ewentualnych rannych, np. na poboczu, w rowach.

WSTĘPNA OCENA STANU POSZKODOWANYCH

Oceny stanu osób poszkodowanych dokonujemy natychmiast po zabezpieczeniu miejsca zdarzenia i samych siebie, i tuż przed wezwaniem niezbędnych służb ratowniczych. Składa się na nią ocena przytomności, drożności dróg oddechowych, oddechu oraz odniesionych urazów. W sytuacji, gdy osoby poszkodowane znajdują się w aucie i jest tam bezpiecznie, oceny ich stanu dokonujemy w pojeździe.

Osoba przytomna to taka, która reaguje na głos, dotyk, odpowiada na zadawane pytania. U tych poszkodowanych nie musimy sprawdzać drożności dróg oddechowych i oddechu. Przytomny zazwyczaj powie o swoich dolegliwościach, co znacznie ułatwi nam dalsze udzielanie pomocy.

Jeżeli osoba poszkodowana nie reaguje na bodźce zewnętrzne (głos, dotyk) to znaczy, że jest nieprzytomna. U nieprzytomnego niezwykle ważne jest sprawdzenie drożności dróg oddechowych i oddechu. W celu udrożnienia dróg oddechowych otwieramy usta poszkodowanego i sprawdzamy, czy w jamie ustnej nie znajdują się ciała obce. Jeżeli są, to usuwamy je na zewnątrz. Następnie odchylamy głowę poszkodowanego do tyłu, trzymając jedną ręką na czole, a drugą pod brodą (unosimy żuchwę do góry). Przy udrożnionych drogach oddechowych sprawdzamy oddech. U osób nieprzytomnych, u których podejrzewamy uraz kręgosłupa, nie odchylamy głowy do tyłu tylko wysuwamy żuchwę do góry i nieco do przodu a następnie sprawdzamy oddech.

Sprawdzając oddech posługujemy się schematem: słyszę, czuję, widzę. Pochylamy się nad głową poszkodowanego przybliżając swoje ucho do jego ust i nosa oraz kładziemy rękę na jego klatce piersiowej. O obecności oddechu świadczą: szmer wdychanego powietrza (słyszymy), ciepło wydychanego powietrza (czujemy) oraz ruchy klatki piersiowej (widzimy, czujemy). Na sprawdzenie oddechu należy poświęcić ok. **10 sekund** w tym czasie powinniśmy zaobserwować co najmniej 2 prawidłowe oddechy. Brak oddechu świadczy o poważnym stanie zagrożenia życia. Należy wówczas niezwłocznie wezwać pomoc medyczną a do jej przyjazdu podjąć czynności zmierzające do przywrócenia czynności życiowych.

Wstępna ocena obrażeń u poszkodowanego przytomnego polega na jego rozpytaniu o dolegliwości oraz zwrócenie uwagi na rany i niekontrolowane krwotoki. U nieprzytomnego oceny dokonujemy tylko na podstawie szybkiego badania urazowego bądź miejscowego.

WEZWANIE POMOCY MEDYCZNEJ I INNYCH SŁUŻB

Wezwanie pomocy odbywa się poprzez CPR (Centrum Powiadamiania Ratunkowego) pod nr telefonu 112 lub bezpośrednio przez dyspozytora Pogotowia Ratunkowego nr 999.

Wzywając pomoc medyczną należy pamiętać o podawaniu informacji na temat: miejsca zdarzenia, liczby osób poszkodowanych i ich stanu. W razie potrzeby określić czy istnieje konieczność wezwania innych specjalistycznych służb, takich jak: Straż Pożarna, WOPR, GOPR, pogotowie energetyczne, gazowe czy wodno-kanalizacyjne.

W oczekiwaniu na przyjazd kwalifikowanej pomocy medycznej osoby udzielające pomocy zabezpieczają poszkodowanych wykonując niezbędne czynności ratownicze. Postępowanie ratowników uzależnione będzie od liczby osób poszkodowanych, ich stanu, rodzaju urazów i warunków bezpieczeństwa na miejscu zdarzenia.

Zadaniem ratownika jest umożliwienie przeżycia ofiarom zdarzenia do czasu przyjazdu pomocy kwalifikowanej.

Zapraszamy czytelników do lektury sierpniowego numeru SMP, w którym omówimy postępowanie z osobą poszkodowaną nieprzytomną. ■

Wydział Doskonalenia Zawodowego Komendy Stołecznej Policji

ul. Puławska 44E
05-500 Piaseczno
blok nr 5
tel.(22) 603-46-50
fax: (22) 603-47-25

CO NOWEGO W PRAWIE?

KOM. ANNA KĘDZIERZAWSKA

PIJANI KIEROWCY – PROPOZYCJE ZMIAN W PRAWIE

Jak informuje Wydział Komunikacji Społecznej i Promocji Ministerstwa Sprawiedliwości, Rada Ministrów przyjęła w czerwcu projekt ustawy o zmianie Kodeksu karnego oraz innych ustaw, który zawiera pakiet propozycji mających na celu efektywniejszą walkę z pijanymi kierowcami. Zakłada on zwiększenie dolegliwości związanych m.in. z długością środka karnego polegającego na zakazie prowadzenia pojazdów czy też z obowiązkiem zapłaty nawiązki lub świadczenia pieniężnego. Proponuje się także nałożenie na osoby, które ubiegają się o ponowne uzyskanie uprawnień do prowadzenia pojazdów po upływie orzeczonego zakazu, obowiązku wyposażenia pojazdów na okres 3 lat w blokady alkoholowe, uniemożliwiające działanie silnika, w przypadku, gdy kierowca znajduje się w stanie nietrzeźwości czy stanie po użyciu alkoholu.

Propozycje zakładają, by wobec sprawcy, który w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji był w stanie nietrzeźwości, pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, sąd orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju na okres od lat 3 do lat 15.

W przypadku kierowców prowadzących pojazd w stanie nietrzeźwości mimo uprzedniego skazania za to samo przestępstwo (tzw. quasi-recydywa z art. 178a § 4 Kodeksu karnego) sąd orzekłby dożywotni zakaz prowadzenia pojazdów. Zgodnie z projektem odstąpienie od dożywotniego orzeczenia środka karnego może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych szczególnymi okolicznościami.

Projekt zakłada także wprowadzenie obowiązku orzekania przez sąd świadczenia pieniężnego w minimalnej kwocie 5 tysięcy złotych (w przypadku skazanego po raz pierwszy za przestępstwo z art. 178a Kodeksu karnego) lub 10 tysięcy złotych (w przypadku tzw. quasi-recydywistów), a wobec sprawców przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnionych w stanie nietrzeźwości nawiązki w wysokości co najmniej 10 tysięcy złotych. Nawiązka powinna zostać orzeczona na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej lub, w przypadku spowodowania wypadku w stanie nietrzeźwości, na rzecz pokrzywdzonego lub osoby najbliższej.

Proponuje się także wprowadzenie nowego typu czynu zabronionego, polegającego na prowadzeniu pojazdów mechanicznych bez wymaganych uprawnień, które zostały uprzednio cofnięte w związku z orzeczeniem środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów.

Projekt zakłada wprowadzenie do Kodeksu karnego wykonawczego możliwości podawania wyroku do publicznej wiadomości poprzez umieszczenie informacji na stronie internetowej sądu, w przypadku, w którym sąd nie określił w wyroku sposobu podania go do publicznej wiadomości.

Projekt zakłada wprowadzenie do ustawy – Prawo o ruchu drogowym – nowej przyczyny cofnięcia uprawnień do prowadzenia pojazdów, jaką jest stwierdzenie nieprzestrzegania ograniczenia w postaci obowiązku wyposażenia pojazdu w blokadę

alkoholową. Po cofnięciu prawa jazdy na okres 12 miesięcy, osoba ubiegająca się o przywrócenie uprawnień, ponownie na okres 3 lat będzie zobowiązana do korzystania z blokady alkoholowej.

NOWE PRZEPISY DOTYCZĄCE CENTRALNEJ EWIDENCJI POJAZDÓW

23 czerwca 2014 r. weszło w życie Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie centralnej ewidencji pojazdów. Rozporządzenie określa: sposób prowadzenia centralnej ewidencji pojazdów; warunki i sposób współdziałania podmiotów, które przekazują dane lub informacje do ewidencji, a także terminy i sposób przekazywania tych danych lub informacji; rodzaj lub zakres danych lub informacji zgromadzonych w ewidencji, które mogą być udostępnione poszczególnym podmiotom, o których mowa w art. 80c ust. 1, 3 i 4 ustawy – Prawo o ruchu drogowym; rodzaj lub zakres danych lub informacji zgromadzonych w ewidencji, które mogą być udostępnione na podstawie art. 80c ust. 3e i 5 ustawy; dane identyfikujące pojazd, o których mowa w art. 80c ust. 3e ustawy; wysokość opłat za udostępnienie danych lub informacji zgromadzonych w ewidencji oraz warunki i sposób ich wnoszenia.

NOWE ZASADY PRYZNAWANIA NAGRÓD I ZAPOMÓG

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przygotowało projekt rozporządzenia w sprawie przyznawania policjantom nagród motywacyjnych i zapomóg, a także sposobu tworzenia funduszu tych nagród i zapomóg dla policjantów.

Zmiana ta wynika z potrzeby dostosowania przepisów wykonawczych do przepisów ustawy o Policji oraz ma na celu dookreślenie przełożonych właściwych do przyznawania nagród i zapomóg w związku ze zmianami, zwłaszcza w kontekście utworzenia Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji, jako instytutu badawczego.

PROCEDURA ANTYDYSKRYMINACYJNA W KGP

16 czerwca 2014 r. Komendant Główny Policji podpisał wewnętrzną procedurę antydyskryminacyjną, która objęła swoim zakresem wszystkich policjantów, policjantki, pracowników i pracownice cywilne zatrudnionych w Komendzie Głównej Policji. Podobne procedury zaczną obowiązywać w całej formacji 1 lipca 2014 roku. Od 24 czerwca br. każdy zatrudniony w KGP może składać do Komendanta Głównego Policji za pośrednictwem Dyrektora Biura Kontroli KGP „Wniosek o rozpatrzenie przypadku nierównego traktowania”. Ideą tego rozwiązania jest pomoc w wyjaśnieniu sprawy konkretnej osoby, która stała się ofiarą dyskryminacji. Dla rozpatrzenia wniosku przewiduje się powołanie komisji, pod warunkiem jednak, że zachowania opisane we wniosku nie wyczerpią, np. znamion przestępstwa. ■

wykorzystano materiały MS, MSW i KGP

CZY WIESZ, ŻE ...

KOM. ANNA KĘDZIERZAWSKA

***

Rada Europy opublikowała przewodnik dla użytkowników internetu. Dzięki niemu internauci rozumieją prawa rządzące w środowisku online oraz dowiedzą się, co mogą zrobić, gdy te prawa są naruszane.

Podręcznik koncentruje się na prawach człowieka, na które Internet ma największy wpływ: dostęp i niedyskryminacja, wolność wypowiedzi i informacji, wolność zgromadzeń, zrzeszania się i uczestnictwa, prywatność i ochrona danych, edukacja i umiejętność czytania i pisania, ochrona dzieci i młodzieży oraz prawo do skutecznych środków zaradczych w przypadku naruszenia praw człowieka.

Przewodnik, przyjęty przez Komitet Ministrów reprezentujący 47 państw członkowskich Rady Europy, jest oparty na prawach i wolnościach zawartych w Europejskiej Konwencji Praw Człowieka, zgodnych z wykładnią Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz na innych konwencjach i aktach prawnych Rady Europy.

Został opracowany w wyniku szerokich konsultacji z rządami, prywatnymi firmami, w szczególności z firmami telekomunikacyjnymi i dostawcami usług internetowych, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz przedstawicielami społeczności potrafiącej korzystać z nowoczesnych technologii, a także konsultacji ze środowiskiem akademickim.

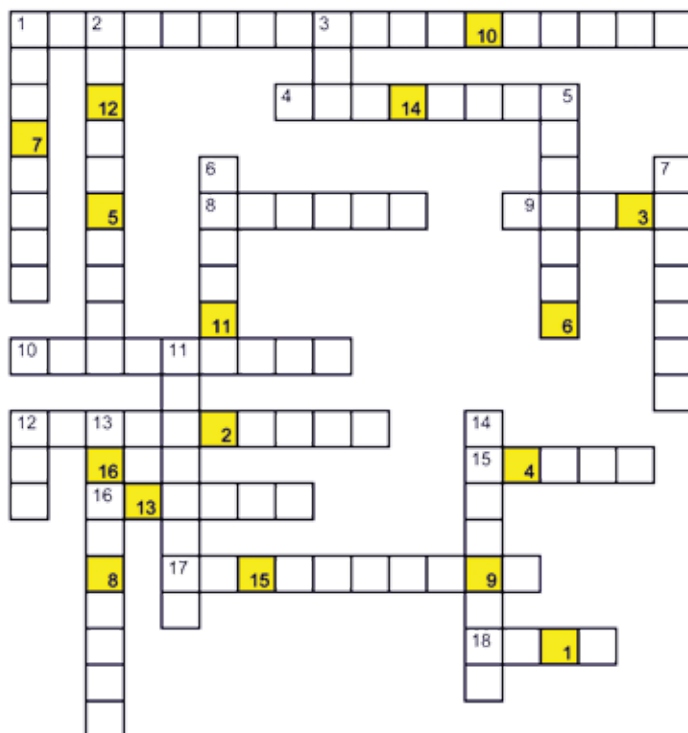
***

W Polsce każdego roku odnotowuje się kilkanaście tysięcy zaginięć. W czerwcu w siedzibie Najwyższej Izby Kontroli eksperci i praktycy dyskutowali o systemie poszukiwań osób zaginionych. W debacie wzięli udział: profesorowie wyższych uczelni, przedstawiciele Fundacji ITAKA, członkowie grup ratowniczo-poszukiwawczych, urzędnicy państwowi oraz funkcjonariusze Policji i Straży Pożarnej.

Jak podaje NIK, inspektorzy rozpoczynają ogólnopolską kontrolę dotyczącą systemu poszukiwania osób zaginionych. Sprawdzą, jak policjanci wypełniają wewnętrzne procedury podczas akcji poszukiwawczych. Przyjrzą się faktycznej współpracy policyjnego Centrum Poszukiwań Osób Zaginionych, Straży Pożarnej oraz stowarzyszeń i organizacji zaangażowanych w poszukiwania. Raport odniesie się też do nieuregulowanej do tej pory kwestii budowy bazy DNA.

***

17 czerwca 2014 roku ruszyła druga edycja, rozpoczętej w ubiegłym roku przez Krajową Radę Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego, kampanii społecznej na rzecz ograniczenia nadmiernej prędkości oraz zwiększenia bezpieczeństwa niechronionych uczestników ruchu pn. „10 mniej. Zwolnij!”. W tegorocznej edycji prezentowany jest nowy spot pokazujący różnicę pomiędzy skutkami jazdy z prędkością 60 km/h i 50 km/h w momencie, gdy na drodze dochodzi do niebezpiecznego zdarzenia i konieczności hamowania. Ekspertem tłumaczącym sytuację i konsekwencje wynikające z różnicy prędkości jest policjant, biegły sądowy - aspirant Robert Opas z Komendy Stołecznej Policji. ■

Hasło utworzą litery z żółtych pól ponumerowanych w prawym dolnym rogu. Rozwiązanie prosimy przesać na adres redakcji ksp.redakcja@policja.waw.pl do 30 lipca 2014 r. Nagroda - książka Piotra Pochuro - zostanie rozlosowana spośród e-maili z prawidłowymi odpowiedziami. Zwycięzcą ostatniej krzyżówki został Pan Krzysztof Cywiński.

POLICYJNA KRZYŻÓWKA

Poziomo:

1. jedna z zasad procesowych
4. względnie trwałe, akceptowalny w grupie sposób zachowania
8. zawodowe lub finansowe
9. ... zawodowa policjanta
10. organizowane dla kadry kierowniczej Policji
12. strzelecki lub nauki jazdy
15. okresowa lub ryzyka
16. nad prowadzonym postępowaniem
17. niejedna przeciwko pijanym kierowcom
18. miejsce zapisywania danych

Pionowo:

1. mierniki służące za podstawę oceny
2. narzędzie SWI
3. tegoroczny „mistrz kierownicy” z WRD
5. przedłużający się stres
6. może być śledczy lub tymczasowy
7. wręczone najlepszym w konkursie
11. więcej niż występ
12. jej szefem jest Tomasz Połec
13. zorganizowana dla seniorów na AWF
14. partner projektu Mazowiecka Akademia Seniora

Najczęściej do utonięć dochodzi*

203

w rzekach

132

jeziorach

125

stawach

54

zalewach

43

w morzu

114

w miejscu niestrzeżonym

66

zabronionym

8

strzeżonym

38

w trakcie łowienia ryb

Jak bezpiecznie wypoczywać nad wodą?

NIE PŁYWAJ

po spożyciu alkoholu i środków odurzających
w wodzie o temp. poniżej 14 stopni

w czasie burzy, mgły i porywistego wiatru
daleko od brzegu i po zapadnięciu zmroku

NIE KĄP SIĘ W MIEJSCACH

gdzie są wodorosty
gdzie są zawirowania wody lub zimne prądy

Nie skacz do nieznannej wody.
Nie przeceniaj swoich umiejętności pływackich.
Nie baw się w podtapianie innych osób.
Nie spychaj innych do wody np. z pomostów.

PAMIĘTAJ!

Pływaj tylko w miejscach wyznaczonych
i strzeżonych przez ratowników.

Biała flaga
bezpieczna kąpiel

Czerwona flaga
zakaz kąpieli

Brak flagi
brak nadzoru ratownika

Plaża strzeżona

Ministerstwo
Spraw Wewnętrznych

Bezpieczeństwo nad wodą.
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych informuje.

* dane za 2013 rok, KSiP

Stołeczny Magazyn Policyjny - miesięcznik, ISSN 1731-4550
Nakład: 1500 egzemplarzy
Adres redakcji: ul. Nowolipie 2, 00-150 Warszawa
e-mail: ksp.redakcja@policja.waw.pl
Telefon: (22) 603-38-40; (22) 603-38-41
Redaktor naczelna: kom. Anna Kędzierzawska
Druk: Drukarnia Top Druk, ul. Nowogrodzka 151a, 18-400 Łomża

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania, zmiany tytułów i opracowania redakcyjnego tekstów przyjętych do druku. Za treść zamieszczonych reklam, ogłoszeń i materiałów sponsorowanych redakcja nie odpowiada. Przedruki z czasopisma tylko za zgodą redaktora naczelnego. Miesięcznik rozprowadzany jest bezpłatnie w policyjnej dystrybucji wewnętrznej.